

Tuindeskundige Le Roy over milieu:

„Minder voor directe resultaten werken”

LEEWARDEN — „Wij willen altijd direct resultaten zien, de mens van nu werkt voor zichzelf. Dat moet niet: we moeten werken voor het nageslacht. Dat probeer ik met mijn tuinen ook. Bij elke gemeente willen ze weten, wanneer mijn „plan” nou precies klaar is. Over één jaar, over twee jaar? Maar ik weet het zelf niet, en dat wil ik ook niet. Ik start een proces van tien, twintig, dertig, veertig jaar, en dan zien we wel verder. Of de man die na mij komt”.

Met onder meer deze woorden bepleitte de heer Louis G. le Roy uit Oranjewoud gisteravond een mentaliteitsverandering, die zijns inziens nodig is om 'het milieu' in stand te kunnen houden. De heer Le Roy sprak in het Leeuwarder Ruiterskwartier op een bijeenkomst die georganiseerd was door de „Milieuwerkgroep” in deze stad, omdat het gisteren „Wereldmilieudag” was.

De heer Le Roy kreeg in zijn betoeg steun van de tweede spreker, de heer Jan Bearn Singelsma. „Ik heb een jaar geleden aan wethouder Tiekstra in Leeuwarden voorgesteld, de twee drukke autowegen in de wijk Bilgaard om te ploegen, en er een soort Kennedylaan als in Heerenveen van te maken.

De heer Tiekstra zei, dat hij een onderzoek zou instellen. Maar dat zegt-ie om er af te zijn, ik wil wedden dat hij nog nooit bij Le Roy geweest is.” De heer Le Roy kon dit bevestigen: „Ze gaan een onderzoek instellen of een rapport maken, maar er wordt alleen maar gepraat. De mensen willen een gedetailleerde tekening van alles en nog wat, men schrikt terug voor wat onbekend is.”

„Volgens Mansholt hebben we in ons land 150.000 hectare zogenaamde marginale landbouwgrond. Ik heb gezegd: geef mij die grond, dan ga ik daar fijn met een aantal burgers, liefhebbers, mee aan het werk. Maar ik krijg niks, nog geen zandkorrel, hoewel ook langzamerhand niemand meer weet wat-ie met z'n vrije tijd moet doen,” aldus de heer Le Roy. Als positief voorbeeld noemde hij echter onder andere plaatsen de stad Groningen, waar hij vijf hectare heeft gekregen om met anderen op te werken. „Wethouder Max van der Berg heeft mij de tijd gegeven, deze man hoeft niet morgen een keurig verzorgd plantsoen te hebben. Wel heb ik de normale onderhoudskosten voor een gemeentelijk stuk groen gevraagd als subsidie, omdat anders de mensen die met mij hier aan werken de slaaf van het geld worden. En als je dan rekent dat doorgewoon onderhoud van een vierkante meter plantsoen de gemeente gemiddeld een gulden per man per jaar kost, kan de gemeente op lange termijn kapitalen verdienen met mijn systeem van stads-aankleding.”

Tijdens de bijeenkomst werd de „Vuilkaart” van Leeuwarden gepresenteerd. Op een stadsplattegrond hadden leden van de werkgroep rode stippen ingetekend op elke plaats, waar ongerechtigheden in de stad gesignaleerd waren. Ter plaatse genomen foto's verduidelijkten de rode stippen. Verder verleende de cabaretgroep „Ta-da-te-dom” met toepasselijke teksten en liedjes de overigens zeer matig bezochte milieu-avond.